

II.
C. 13055.
f 36

13055 II. C. y. 1. 3.

✓

P

k

KERŠHANSKU

PREMIŠCHLUVANJE

k' podvuzhenju, inu k' tróshu sa
vbóshne, inu take ludy, ka-
teri se morejo sa svoj shivesh
terdu triditi.

O D

JOANESA STROJA

sedajniga Fajmašhtra
na Iggu

k' drugimu vun danu.

V' LUBLANI,

Utisnenu per Ignaz. Merku,
Na prodaj per Aloysju Raabu.

I 7 9 2.

Pojlušajte moji prelubi bratji, ali ny
Bog te uboge isvolil na letimu
svejtu, de bi bili bogati v' viri,
inu irbi tiga kraljestva, katiru
je Bog oblubil temi, katiri njega
lubijo? Govory S. Jak. na 2.
post. 5. versti.

Jest imám she dóggu zhássa enu
veliku vsmilenje s' timi del-
lovnimi ludmy, inu s' vsemi drugimi
vbógimi; ampak ne tólku sa njih
vbóshtva, ali njih teshavniga del-
la vólo, kakèr sa tu, kir oni ob-
dvóje k' svojimu vezhnimu shiv-
lenju slabu obrázhajo. Meni k'
fèrzu grej, de oni pokóro della-

jo, inu vèndèr nìsso spokórniki,
 de se oni v' enìmu svètìmu stánu
 snajdejo, inu vèndèr se v' taìstìmu
 ne poìvètę, de oni sa isvelizhan-
 je dosęzhi sadošti nadlóg prestó-
 ję, inu se vèndèr veliku is njih
 pèr vsih njih ręvshinah poguby.
 Sateęa vólo sim jest dóvgu zhálla
 shelel, de bi Bóg enìmu letó do-
 bro misel nóter dal, en navuk sa
 take ludy vkup spisati, inu njim
 pókasati, kakú si oni imájo skus
 svoje těrdu, inu teshku shivlen-
 je, ta nebeški pokoj saflúshiti,
 inu skus svoje vbóshtvu tu neis-
 męrjenu bogástvu dosęzhi, Kate-
 ru je Jęsus Kristus na únìmu
 svejtu oblúbil. Ali aku se lih
 vezh kakèr try deęle ludy snajde,
 kateri si svoj shivesh, ali skus
 put svojiga obrasa saflushiti,
 ali taìstu od radodejlne roke tih
 bogatih zhakati mórejo; se
 vèndèr skorej obedèn nesnajde,
 kateri bi si mujo pęrsadel, teiste
 podvuzhiti, kakú bi oni svoje ve-
 like

like nadloge, inu potrebe s'enim kèrfhanskim fèrzam prenefti ime-
li. Mórebiti nekateri mènijo,
de takùfhne ludy shë fam ta ftan
k' Bógu peë, inu de leta njini
sa vse navúke velja, kateri bi se
njim dáti imei.

Ali kakú se letu vèrjeti samore,
kadar se ta rezh bòl na táнку po-
glëda, inu se sravèn vidi, de se
v'timu grosnu velikimu shtevilu
tih ludy vèndèr fylnu malu do-
brih kristianov, inu reznizhnih
spokórnikov snajde. Vse prema-
lu se premisli tu veliku spazhen-
je tiga zhloveka; dókler on je
po Adamóvimu padzu tudi v' tih
nar bólfhah okulistavah hudobn,
inu vselej hudobnu dëlla, aku
gnada Jësusa Kristusa njegovo sa-
stópnoft nerasvetly tu dóbru spo-
snáti, inu njegóvu ferzë sraven
mozhnu nevshge taistu sturiti. Le-
tu je sizer rešs, de dëllu, inu
revfhina nafs na eno visho bli-
shej k' Bógu pèrpeë, ali my se

famy od njega skus nafhe nótrej-
nu spazhenje prozh odmikamo,
inu my famy dostikrat naredimo,
de sa vólo nafhe sanikernosti,
nevofhlivosti, inu godernanja le-
tu, kar bi imeľu famu na sebi
nam k'nebeľsam pomagati, sa nafs
ena perlóshnost postane, teiste
sgubiti.

Jest bom tédaj do tiga zháf-
sa, de edèn, ali drugi tu dëllu
popólnoma na fè vsáme, saj enu,
ali drugu oppominvanje sa dëlov-
ne, inu druge vbóge ludy tukaj na-
prej postavil, inu skufhal teiste pre-
govóriti, de bodo oni sfoje ozhy
na Jęsulakristusa, kater je nafh pra-
vi isgled, vezhkrat vèrgli. Na letó
visho bódo oni nar lóshi sfoje
grenku dëllu, inu sfojo teshko
revfhino pręterpeti samogli.
Oni so nar vezhkrat sa tu nejo-
vólni, kir se oni vse premálu
spómniyo, kolku je Jęsus Kristus
sa njih tępel, inu kolku bi oni
imeľi is lubęsni pruti njemu tęp-
peti.

pęti. O kaku bi mene vessellilu!
aku bi jest kaj mógel k' isvelizha-
nju tolku revnih pomagati, katę-
re jest lúbim, inu katęre je tudi
Jęsus Kristus posłębnu lubil; kir
taku pride naprej, kakęr de bi
bil on lę samu savólo njih na ta
svejt peršhl; sakaj lę samu tim
vbógim je on pústil svoje rojstvu
skus eniga Angela osnaniti, inu
on je od njih na eno tako visho
govóril, katęra bi mogla te bo-
gate taku rekózh nevoshlive stu-
riti; sakaj on je rekal, de on je
ta evangelium tim vbógim osná-
niti poslan bil. Jest otzhem tę-
daj tu dęllu, katęru je Jęsus Kri-
stus sazheł, naprejdęllati, kolker-
kóli nevředen sim jest, inu kir
se jest na njega, kakęr tiga Sa-
zheťnika, inu dókonzhavza vsi-
ga dobriga tęrdnu sanessem, taku
jest vupam, de on nebo tolku na
mojo nevřednost, kakęr na to po-
trebo tih vbogih, katęre on lúbil,
ględal, inu de nebó on meni tu

k' njih podvuzhenju potrebnu ras-
svetlenje doli vdaril. Jest se ot-
zhem njemu popólnoma zhes da-
ti, de bo on mene s' svojim du-
ham napólnil, inu s' svojo gnado
vishal. On je meni tu naprej-
vsetje nóter dal, on bo tedaj tu-
di, kaker se bo njemu polubilù,
tàistu dókonzhál, sakaj pèr njemu
samu stoy, *tó vólo, inu tu ispólne-
nje po svojmu dapadajenju déllati* (na
Filippensarje na 2. p. 13. v.)

Jest nesaštópim skus te vbóge
samú teiste, kateri si na nobeno
drúgo visho is svoje fylne potre-
be vunkaj pomagati nesamorejo,
kaker skus letu, de oni od hišhe
do hišhe hódjo, inu njih nadlo-
go tim bogatim toshjo, de bi oni
taku v'fèrzah taistih všmilenje obu-
dili, inu od njih pomozh sadobi-
li. Skus te vbóge jest vse taiste
saštópim, kateri s' svojimi roka-
mi, ali na eno drúgo visho is
vse svoje mozhy dellajo, inu ven-
dèr pèr všim temu ta potrebni
shi-

shivesh si vkup spraviti nesa-
morejo; taku, de oni vezhkrat
v'revshini konz jemlejo, inu ve-
liku pomankanja tèrpeti morejo.
Lety so taku dobru, kakèr ti
pèrvi, tiga imèna tih vbóshnih
vrédni: inu, kaker se meni sdy,
imamo my njih shebol miluvati,
kaker leúne, kir njih vèdnu
tèrpeózhu dèllu je vezhkrat s'tó
nar vèzhi potrebo vkup sklè-
nenu.

Sadnizh aku lih jest v' letimu
podvuzhenju le samú k' tim vbó-
gim, inu tèrdu dèllovnim ludem
govorim; taku jest vèndèr vú-
pam, de lety navúki bodo tudi ta-
istim, kateri se v' drugih rèvah,
inu britkóstih snaidejo, veliku
flushili.

I.

K' isvelizhanju je pokora,
inu tèrplenje po usi refnyzi
potrebnu. Sèdaj pak ti dèlovni,
inu ti drúgi vboshni so v' timu
stanu tè pokóre, inu tiga tèrplè-

nja; ti bogati naspruti skus svoje bogastvu vezhi dejl vse, kar se pokóra, inu tərpljenje pravi, le od sebe odrivajo. Is tega se tedaj sklęne, de ta stan tih dęlovnih, inu rėvnih ludy nar bol gvishnu k' nebešlam peče. De bómo pak my leto rėsnizo bol sapopadli, spómnimó se na te bešede Jėsus Kristusa: *Isvelizhani ste vy vbógi*, pravi on, *sakaj vashe je boshje Kralęstvu* (per S. Luk. na 6. p. 20. v.) K'tim bogatim nasprúti vie drugázh govóry, rekózh: *Gorje je vam bogatim!* *sakaj vy imate vash trósh* (per S. Luk. na 6. p. 24. v.) Jėsus Kristus poshegna tédaj to lakoto, tę folse, tu preganjanje, inu sanizhúvanje, kateru nar vezhkrat tę vbóshne sadene; naspruti on preklina to obilnost, tu vesselje, ta golúfivi myr tiga ferzá, inu to zhasť tiga lvejťá, katere rėzhyy so taku rekózh ena lastnina tih bogatih. Is tega se ozhitnu vidi, de ti vbógi lo.

loshej tu isvelizhanje svoje dúshe
dofeshejo, kakèr ti bogati.

II.

En kristian nesinej samú po tih
pozhutkih, tudi ne samú po luzhi
te pameti fóditi, temuzh po vuku
te vere, katèra je ena boshja
luzh, inu katèra nam vse rèzh
taku pokáshe, kakèr so one same
na sebi, inu pred ozhmy boshji-
mi. Ti pozhutki nafs dostikrat
golufajo, ta pamet se dostikrát,
inu lohku smóti, le samú ve-
ra nam prav odkrije to rèsnizo;
sakaj ona je vgruntana na belle-
di tigaištiga, katèri sam sebe ne-
móre golufati, kir je neismèrjenu
modèr, tudi ne nafs, kir je ne-
skonzhnu dobèr. De my tedaj od
vbóshtva, inu bogastva prav fò-
dili bomo, se moremo my spom-
niti, kaj je Bóg, inu zhlovèk
Kristus zhes taistu isrekl. On
pak, kaker smo shè flishali, je
tu bogastvu sa kaj húdiga der-

shal, rekozh: *Gorje vam bogatim: tu vbóshtu pak kaker kaj dobriga, rekozh: Isvelizhani so ti vbógi.* My tedaj moremo od teh dveh rězhy ravnu taku fóditi; inu satorej móremo my to potrebo kaker nekaj dobriga, inu to oblilnost pak nekaj hudiga imenùvati.

III.

En fleherni, kateri le enu kolku vëre ima, more sposnâti, de je ta svejt Jësu Kriftusu na rávnost super postávlen: on vidi na eni plâti, kaku ti posvejtni ljudje po bógaštvu, zhaſti, veſelju, ravën kaker de bi letú pravi ſhazi bily, bres nehánja hrepene; inu na drugi plati pak on sposna, kolkajn Jësus Kriftus ta vëzhna Modróſt, inu rëſniza vse lete rězhy kaker právu húdu savershe. Aku je on v'ſholi tiga boshjiga Mojſtra podvuzhen, on zhes letu eno ravnu takuſhno ſodbo s'njim ſtury.

Shi-

Shivy on v'vbóshtvu, tedej on náj-
de v'taistimu svoj trofht, inu svo-
je vesselle. Shivy on v' obilno-
sti, tedej se on pomuja svoje sèr-
zè od taiste prozh odtegniti; tu
bogastvu njemu nevarnu naprej-
pride, inu se on ravn taku taistiga
poslúshi, kaker de bi on taistu
ne imel, inu tu vse sa tu, de bi
on tiga plazhila, kateru je nas'h
Isvelizhar tim vbogim oblubil,
dejleshen postal. On prav dobru
sapopáde, de je ta obilnost nekaj
rèsnizhnu hudiga, kir je ena per-
lóshnost k' velikim pregrèham,
inu nas' v' stan postávi vse forte
hudobye dopèrnešti. Sakaj kólku-
krat se nesgody, de my skus tu
bogástvu po timu, kir je onu en-
krat nas'he sèrzè spazhylu, tudi
drúge spazhimo, inu taku na
eno visho v'sim zhèduostim
vojsko napovimo? Kir na leto
visho tu bogastvu te hude shele
redy, inu pomaga te nar ostúd-
nišhi naprejšetja vun speláti,
inu

inu veliku ludy v' poguble-
nje pèrpravi, kateri bi bily fizer
v' enimu revnimu stanu, ali per
enimu frèdnimu premóshenju svo-
je isvelizhanje dofegli.

IV.

Ta zhlovek od luzhi te vère
rèsvetlen, ravnu skus leto luzh
sposná, de ne samú tu vbóshtu,
ampak tudi njegóvi svésti tovar-
shi, tu sanizhuvanje, inu sapú-
shenje so résnizhnu dobre rezhy,
kir nam sturę, de my nekitere pre-
grehe, katere se gręhi tih bogá-
tih imenujejo, nesamóremo do-
pernesti, inu kir oni tę perlósh-
nosti k' hudimu odvsamejo, inu
nafs bol pèrpravne k' dobrimu na-
rede. Ta potreba, inu tu po-
máňkanje je sa eniga takiga Kri-
stiana, kateri od vère shivy, ne-
kaj prav dobriga, kir vej, de bo
Bóg njega sa tu skus ispolnenje
vsih njegóvih shelá obylnu plá-
zhal; on se neboy tiga ponishanja;

sakaj taistu je po oblubi boshji ta nar bol gvisihna pót k' povikshanju; te solse nilo sa njega nizh takú grenkiga, kir jih je Bóg na vselej obrissati oblubil, inu tu trudnu shivlenje, kateru on sèdaj peče, njemu ny britkú, kir on skus letu v'ta vezhni pokoj priditi savupa. Sadnizh vse supernosti, inu grenkosti pridejo enimu takimu Kristianu dobre, inu nuzne naprej, kir njemu S. Pavl namestu Boga tèrdnu oblubi: (2. lyft na Korintarje na 4. p. 17.) de te teshave tiga prizheózhiga shivlenja se na obeno visho s'to zhastjo, katera na nafs zhaka, perglihati nemorejo, inu de te zèlú malu zhaffa terpeozhe nadlòge, katere na semli prestopimo, bodo nam v' nebeslih enu neisrezhenu, inu vezhnu plazhilo perpravile.

V.

O! nedèrshimo tedaj vezh letę fizer rěvne stanove sa kaj hudi-
ga,

ga, kir so, aku my njih skus guado Jësufa Kristufa k'dobrimu ober-nemo, bogati studenzi refnizhnu dobrih rezhy: nikar ne fhtejmo vezh taistu med nesfrezhe, kar nafs bo k'ti nar vikshi sfrezhi per-pelálu. Kir nam je Bóg ozhy odpèrl, de my letë refnize spos-namo; o! profymmo my njega tudi, de on nafho vëro poterdi, inu stury, de my letë stanove, kateri so nafhi naturi supèrni, inu v' katerih my vender oftati moremo, bomo is fërza lubili, inu s'poterpeshlivoftjo v' duhu të pod-lóshnofti, inu te pokóre prenefli. Po timn, kir nam je Bóg ozhy eniga Kristiana dodejlil: govory-mo my tudi, inu shivymo, kaker se enimu Kristianu spodobi. Nikar neimenujimo vezh tu vbosh-tvu hudu, s'katerim my nebëlla kupiti samóremo; dershymo se veliku vezh sa sfrezhne, kir my tudi per ti nar vezhi potrebi vse-lej tólku v'poslëstvu imàmo, kol-ker

ker je sa ta nebeški Raj sado-
biti potrebnu. Nikar neimenuji-
mo vezh tu ponishanje hudu, ka-
teru nashe dushe noter do nebes
pousdigne, kateru nafs s' Jesufam
Kristufam sklęne, inu nam eno
pravyzo k' njegovimu krajľstvu
perpravi, inu aku bi my lih fhe
taku globoku doli postavleni bi-
ly, vender imamo my ta svjet
S. Jakoba gori vseti; vessellymo
se my zhes nashe pravu povik-
ljanje, kateru v' ti enakosti s'
tim ponishanim Isvelizharjam ob-
stoy. On je otl v' enim hľvu
rojen biti, on je v' eni dellovni
hifhzi eniga dellovza nar vezh
dny svojiga shivlenja dopernefl,
inu na sadne je on zelu na kri-
shu vmerl; tedaj je on tu po-
nishanje zhastil, inu pousdignil,
posvetil, inu povikhal. Nikar
my vezh hude neimenujimo te su-
pernosti tiga shivlenja, katere
nam vezhkrat solse vun stisnejo:
sakaj te solse, katere je Bóg ob-
rif-

riffati oblúbil, mórejo sa nafs nę-
kaj fladkiga, nękaj perjętniga,
inu nękaj lubęsni vrędniga biti.
Ishimo my veliku vezh nash
nar vezhi trosht v' taistih, kir so
one ta nar bólfhi arra tiga
vezhniga vesselja. Sadnizh nikar
ne imęnujimo vezh hude tai-
ste grenkosti, katęre nafs le sa-
mu na en majhin zhafs na krish
Jęsusa Kristusa perbijejo, temuzh
usemimo taiste kaker eno majhi-
no dęjleshnost, katęro nam on od
svojiga terplenja stury, de nafs
bo on tudi potler svoje zhafty,
inu svojiga krajęstva na vękomaj
dęjleshne sturiti samógl.

VII.

S' eno bessedo imęnujimo my
dobru vse, kar nafs k' Bógu pęle,
inu nam to pót k' isvelizhanju
loshej stury, inu imęnujimo hudu
vse, kar nafs od Bogá odvęrne,
inu nafhe isvelizhanje v' nevar-
nost postavi; Bóg je nasha nar
ve-

vezhi Dobróta, katero pak my le
samu v' nebešnih popolnoma vshi-
váli bomo; sa fèdajnu shivljenje
pak more v'taistih rèzhèh, Kate-
re nafs k'letimu frèzhnimu vshi-
vánju peležo, kaker namrezh v'
vboshtvu, v' ponishnosti, v' trú-
du, inu v' drugih nadlógah, na-
fha frèzha obštati. Nasprúti pak
tu bogastvu veliku stoy na poti
timu isvelizhanju; kir je fylnu
teshku taistu possèsti, pak ven-
der tu fèrze k' njemu ne perve-
sati, taistu ne lubiti, inu k' hú-
dimu obrazhati. 'Tu bogastvu je
tolkajn nevárnú, de Jèsus Kristus
poln usmilenja pruti tim bogatim
savpye: *kaku teshku bódo ti bogati*
v' krajèstvu boshje nóter shli, (per S.
Markatu na 10. 23.) inu letè bešè-
de ta boshji Isvelizhar vezh ka-
ker enkrat v' ravnu taistimu navu-
ku povej. Ta vřlakdani vides bi
nafs imèl previshati, de tu bó-
gastvu vezhi dejl fèrze spazhi,
inu is taistiga tu kèrshtanstvu pre-
she.

shene; savolo tega tudi Jesus Kristus taistu timu ternju pèrgliha, (per S. Matt. na 13. 22.) kateru to boshjo belledo vmory, inu nero-dovitno stury. Spremislimo li eniga mestniga zhloveka, dokler obene obilnosti nima; on se per svojimu opraviu spodobnu pomu-ja, on svojo dershyno kèrshansku visha, inu svoje otroke dobru go-ri redy, on svèstu v' svojo farro k' flúshbi boshji hodi, od tiga premoshenja, kateru je Bóg nje-mu dodelil, on med te vboge vun-dely, s' eno belledo, vse, kar se dolshnóft imenuje, on na to nar-bolshi, inu nar svèstejshi visho ispolni. Nej se pak te okulistave spreobernejo, nej postane on bo-gat: o! kaku len on sazhne biti; on sapre svojo delno hisho, on pe-le enu nedellovnu shivljenje, inu si ishe enu bol perloshnu pre-bivalfhe; on olupsha taistu s' vse forte drágimi rezhmy, on se ime-nitnu oblazhi, de bi se od drúgih

raslózhil; on se le pomuja svoje
otroke villoku perpraviti, inu
imenitnu preskèrbeti, njegóva
dèrshyna, katero on od dne
do dne pogmira, bo popolno-
ma sapushena, inu on le sa
vessellami hodi; njegova my-
sa je s' prav isbránimi jedmy
obloshena, njemu tolkajn gori
grěj, de sa te vboge nizh neošta-
ne; on se framuje zerku obis-
kvati, kir mēni, de se letu le sa
gmajn ludy spodobi, inu aku on
kje grēj, tudi tamkaj gleda, de
se njemu zhašt gody. Polej kaku
tu bogastvu spremeny, inu spazhi
eniga zhlověka, katir, kaker ta
svejt govory, k' frězhi pride; ta
obilnost je tu kerfhanstvu v' nje-
govimu fěrzu do konza sadush-
la, inu eniga kristiana v' eniga
ajda spremenila; on je taku de-
lezh prishal, de je taiste do-
brote, katere je od Bogá sadobil,
super samiga Boga obernil.

VII.

De pak edèn taku delezh pride, ravnu ny potreba, de bi se njegóvu premoshenje taku sló pogmiralu. Leta, ali uni dellóvz, kateri more vseskusi pridnu dellati, de svojo dershyno preshi-vy, sedaj prav pametnu, inu kèr-fhansku shivy; leta, ali uni kmet, kateri se tèrdu trudi, inu enu rěvnu shivlenje peče, Bogú svèstu flushi; kader se pak te okulistave enu majhinu spremene, inu letá dva k'vėzhimu premoshenju prideta, nevidimo my dosti-krat, de ona napihñena, inu pre-usetna postaneta, inu sazhñeta vesselje, igrazhe, inu oshta-rye lubiti, inu iskati? aku sta ona dva doma pèr svoji dershyni, sta ona pustá, inu nejovólna; aku se v'zėrkvi snajdeta, sta bres andohti, inu toisto le samú sa tu obisñeta, de bi ona sa bol brum-na dèrshana bila, kaker drugi. Bójimo se tedaj tiga bogastva, ka-teru

teru nafs od Boga odpeluje, naspruti pak shtemajimo my nash dellovni stan, inu nashhe vbóshtvu villoku, kateru nashhe hudu posheljenje nasaj dèrshy, inu sklenymo my is letiga, de nizh, kar je nestanovitniga, nesamóre to frèzho eniga sèrza, kateru je k'vezhnostì stvarjenu, sturiti, inu de tu pravu bogastvu tìga Kristiana ne obstoy v'tih spremèneozhih rezheh, katere se na semli ushivajo, ampak v'taistih stanovitnih, katere so nam v'nebesih perpravlene.

VIII.

Jesus Kristus je nash vuzhenik, od kateriga my te rēgelze nashiga dianja, inu nashiga sadershanja se vuzhiti móremo; on je ta isgled, po katerimu se my moremo per tih zheďnostih, katere je on na sebi imel, vishati, inu le samu is njegoviga exempelna se imamo my vuzhiti, kaj imamo sa rēfnizhnu dobre rezhy der-

dershati. Kir smo my kristiani, tu je, jógri Jësufa Kristusa, podajmo se tedaj v' fholo njegovo, inu tamkaj nash návuk ishimo; sakaj en kristian more svestu po stopnjah kristusovih hoditi; on se more taku rekózh v' ta stan, v' katerimu je Kristus bil, postaviti, inu te skrivnósti, katere je on ispolnil, naprejdelati; on ima te rane Jësufa Kristusa nositi, inu se njegoviga terpljenja dejleshniga sturiti; njegóvu shivljenje more timu shivljenju Jësufa Kristusa podobnu biti. S' eno besedo po timu kir smo my kristiani, moremo my tudi taku se sadershati, kaker se je Kristus sadershal. On nam leto ja sam perporozhy, kir pravi: *Jest sim vam en isgled, ali exempel dal, de bi letu, kar sim jest sturil, tudi vy sturili.* (Per S. Joana 13.p.15.) My moremo tedaj terpeti, kaker je on terpel: letu nam S. Peter ta pervi med njegóvimi Apostelnami naprejpostavi

vi, rekozh: *Jesus Kristus* je sa nafs terpel, inu je vam en isgled sapustil, de imáte vy po niegóvikh stopnyah hoditi. (1. lyft S. Petra na 2. p. 21.) My pak nimamo samu taku dellati, kaker je on dellal, inu terpeti, kaker je on terpel, ampak my moremo tudi obdvoje s' ravnu taistim perpravlenjam tīga s'érza sturiti, s'katèrim je on letu sturil. S. Pavl nafs na letu spomni, rekozh: *Bó lite v' ravnu taisti perpravi tīga s'érza, v'katèri je Kristus bil.* (na Filippensarje 2. p. 5.) tu fe pravi: sodite od usiga taku, kaker je on sodil, lubite tu, kar je on lubil, shelite tu, kar je on shel, inu shtemajte vse taistu vifoku, kar je on vifoku shtemal.

IX.

Vy ja dobru saftópíte, h'zhimu nafs ta dolshnost, sa Kristulam hoditi, savešhe; inu kir vy vejšte, de je on tu vboshtvu, tu ponišanje, inu te teshave sa svojo

irbeshno vsel, vy tedaj is tiga lohku sklęnete, de vy kaker Kristiani imate tu vboshtvu timu bogastvu, inu tu ponishanje ti vifokosti naprejpostaviti, inu de vy morete bol goręzhe shele po timu vboshtvu, inu timu terplenju, kaker po vesselju, inu perloshnimu shivlenju imęti; sakaj ti vudi eniga shivota, kaker S. Bernard pravi, morejo eno podobnost s' svojo glavo imęti; kaku spazhenu, inu nespodobnu bi bilu viditi, aku bi en vud, kateriga glava je s' ternam kronana, na mehkih roshah pozhival; tu se pravi, aku bi en Kristian, ali en vud tiga kristhaniga Odreshenika enu mehku shivlenje pelal, inu svojim sheljami stręgl? S. Pavl, kir pravi, de taisti, katere je Bóg lubil, so bli odlozheni njegovi podobi enaki postati, nals vuzhy skus ravnu taiste bessęde, de tu nar majn golufivu snáminje nashiga isvolenja h' zhasti Jęsufa Kristusa, je letu, de

de my njemu v timu ponishanju,
enaki postanerno. Po timu, kir-
tu isvolenje Jesusa Kristusa, ka-
ker edyniga Synu boshjiga, je ta
podoba tiga isvolenja tih Kristia-
nov k' boshjim otrokam, ne-
moremo my k' nafhi zhast po
drugi poti pridti kaker po ti, kate-
ro nam je leta prelubljeni Syn bo-
shji pokasal, inu leta je ta pot ti-
ga vboshtva, te potrebe, inu tiga
terplenja: *Sakaj ny li potreba bilu,*
pravi on sam od sebe, de ima Kri-
stus terpeti, inu taku v svojo zhast no-
ter jiti? (per S. Lukeshu na 24.26.)

X

Aku bi my vezhkrat Jesusa
Kristusa nafhiga Gospoda, inu
Odrefhenika spremishluvali,
bi my na njemu try poslebane
lastnosti vidili, katere sadobi-
ti se pomujati moremo. Mybi
vidili, de je Jesus Kristus vefs
gorezh bil sa to zhast boshjo, de
je on eno fylno shejo, inu grosnu

vrozhe shele po timu isvelizhanju tih dush imel, inu de je on skus zelu svoje shi vlenje eno prav veliko lubesen k' krishu, tu je, k' vboshtvu, k' ponishanju, inu terplenju imel; s' eno besedo, on je vse, kar tiga zhloveka more reshali, prav visoku obrajal. Vsa ki pravi kristian kaker en vud letu boshje glave more leto pravo tiga ferza enukolku imeti, leta duh more v' njemu shiveti, on more po ti zhasti nebeskiga ozheta, po timu isvelizhanju svojih bratov, inu po timu krishu shive shele imeti; inu kateri koli to zhast, katera samimu Bogu slisli, sam sa se ishe, kateri koli tu isvelizhanje svojiga blishniga neporajta, inu kateri koli se tiga vboshtva, tiga ponishanja, inu tih supernosti boy, leta se na ravnost timu duhu Jեսusa Kristusa superpostavi, inu tedaj on ny Jесusov Kristusov joger; sakaj ta veliki Apostel nafs vuzhy, *de taisli,*

sti, kater nima duha Jësusa Kristusa, k' Jësusu Kristusu nesliši. (na Rimlarje 8. p 9.) O! zhegav je pazhtaisti, kater ny Jësusov Kristov, v' katerimu se vse resnizhne dobrote po obilnosti snajdejo? trepetajimo per tih mislih! en taki sa resnyzo k' timu vajvodu tiga svejta flishi, kater svoje jogre skus prasne zhafty, skus golufivu perlisvanje, inu nestanovitnu bogastvu flepy; sakaj vse letu on njim oblubi, aku lih vsel lej ne da, inu dati nesamore, aku Bóg neperpusti; tu pak se vezhkrat takim ludem k'fhtrafingi pergody.

XI.

Sakaj my eniga zhloveka, kateri je bogat, per ludem v' zhafty stoy, inu po svojih shelah shivy, sa frezhniga dershimo, pride od tot, kir my nobeniga praviga sastopka od te prave irezhe tiga zhloveka nimamo. My nemislimo na tu, de taista

le samu v'Bogu, inu v'timu, kar
 k'Bogu peče, obštoy, my imamo
 vse nafhe misli, inu skerby le
 samu na tu prizheozhu shivlenje
 obernene, kir bi le na tu perhod-
 nu gledati imeli; namrezh my
 premalu premislimo, de kaker
 smo my nagi na ta svejt perfhli,
 taku bomo tudi taištiga sapustili,
 inu bres vfiga tiga v'semlo fhli,
 kar smo my s'veliko mujo vku-
 pej sbirali, inu fhe s'vezhim stra-
 ham varuvali. Ali more kaj bol
 perprostiga biti, kaker savolo Bo-
 ga, inu nafhiga Isvelizharja tu
 pomankanje taištih rezhy sedaj ne
 prenešti, katere vender ta smert
 zhes nafho volo odvsele bo? ali
 nevejmo my, de ti nar imenitni-
 thi, inu nar bol bogati moshje
 na sadno uro vse tu, kar so oni
 v'ivojimu shivlenju posledli, inu
 shtemali, ali kaj obrajtali, sgubiti
 morejo? oni se taku rekozh per
 svoji smerti od spanja isbude, inu
 zelu njih pretezhenu shivlenje
 jim

ar
no
le
je
d-
y
er
i,
,
i,
n-
a-
ol
-
u
e
t
i
-
e
i
i
e
jim kaker ene sanje naprejpride,
vsi bogati, pravi David, so spali,
inu kir so se isbudili, niso nizeh v' svo-
jih rokah najdili. 75. Psalm 6, v.

XII.

Ja ty velik Prerok! ti bogati
nenajdejo vezh ob zhasu svoje
smerti svoje bogastvu v' rokah,
temuzh najdejo ravnu leto roko s'
ostudnimi pregrehami omadeshva-
ne, katere so oni per v' kup
spravljanju taistiga dopernesli. Ta
zhasty shelni zhlovek nenajde
vezh na svoji smertni posteli svojo
mogochnost, inu visokost, temuzh
sagleda na eni plati te strashne
krivize, h' katerim je njega tu
hudu poshelenje, iebe zhes druge
pousdigniti, perpravilu; na drugi
plati pak vidi, kaku pregrehnu
je on svoj vislok stan k' hudimu
obernil. Ta v' posvejtnu veselje
samishleni nenajde per svoji smer-
ti vezh taistu veselje, kateri-

mu se je on poprej zhes dal, ampak on najde enu veliku fhte vilu pregrešniga djanja, skus kateru se dusha omadeshje, aku ta zhlovek timu veselju tiga melsa bersdo spusty. Gorje vam tedaj vy bogatyni! kir ste valh trofht she prejeli, kateri pak bo s' valhim shivlenjam sginil: gorje vam, pravim jest, kir se sa frezhe fhtejete, de ste bogati, inu sa volo tiga vefselja, kateru si vy per valhimu premoshenju domishlujete, na taisto frezho posabite, po kateri bi se vy nar bol pomujati imeli, inu katero popolnoma sgubite. Naspruti pak isvelizhani ste vby voshni! kateri se jokate, inu sanizhvanje, lakoto, inu vse druge nadloge tiga vbosh-tva prestati imate; sakaj boshje krajlevu je valhu. Vy se imate vefselliti, kir sa vals je tu pravu bogastvu, tu stanovitnu vefselje, ena obilnost bres mire, enu vefselje bres konza, inu

inu ena vezhna zhast v' nebesih
perpravlena : ja vy se imate
prav vesselliti , sakaj vash trost
bo na vezhne zhafte terpel.

XIII.

Od tiga zhafsa , kadar je ta e-
vangelium rasglaffen bil , se je sa
eno terdno resnizo dershalu , de
ti vboshni so blishej nebeski-
ga krajlestva , kaker ti bogati.
Sa tiga volo so taistih , kateri so sa
svoje isvelizhanje v' resnizi sker-
beti otli , eni svojmu blagu zelu
odpovedali , inu taistiga se po-
polnoma obropali , kir so letu
sa en sadershik svojga naprej-
vsetja dershali ; inu eni aku so
taistu fhe obdershali , so tu
sturili , de bi perloshnost ime-
li , taistu skus zel zhafs svojga
shivlenja po zhafu sapustiti , inu
de bi oni fhe v'stanu bily , svoje
vsmilenje pruti tim vboshzam
skus vundelenje tiga premoshenja
ustaki dan skasati : inu na eno ta-

ko visho so oni posledli tu blagu,
ravnu kaker de bi oni taistune pos-
ledli. Letu je ta pot, katero nafs
je Jėsus Kristus vuzhil, k' ti nar
vezhi frezhi priditi. Inu vfi svet-
niki taku dobru te stare, kaker
te nove postave so tu prav sapo-
padli, de se nebella le skus sa-
nizhvanje, inu lovrashenje tiga
posemelskiga bogastva kupiti sa-
morejo. Poslufhajmo zhes letu
S. Bernarda, kater resnizhnu ka-
ker en joger Jėsusa Kristusa go-
vori.,, Bogastvu, pravi on, zkast,
,, inu drugi takujhni dobizhki, po ka-
,, tėrik ta svejt s' velikimi shelami
,, hrepeny, so sa mene resnizhne nad-
,, loge, ali teshave, katere jest pre-
,, nesti nesamorem: kar pak ta svejt
,, sanizhuje, kaker ponishanje, vbosh-
,, tvu, preganjanje, krish, inu ter-
,, plenie, tu vse jest lubim, jest
,, shelym tu, inu jest tu lis zgliga
,, serza rad gori vsamem.

XIV.

Kir tedaj so te supernosti, tu ponishanje, tu dellovnu shivljenje, inu tu doliterenje tiga melfa svešte poti, katere nafs k' timu vezhnimu isvelizhanju pe- lejo: taku bi ja tudi imeli taisti, kateri so v' enimu niskimu stanu rojeni, kateri v' potrebi shive, inu ti, kateri sa svoj shivesh teshku dellati morejo, Bogu veliko hvalo dati, de je on njih v' en takushen stan postavil, kateri je svet, inu ravnu koker ena arra, ali sastava ene frezhne vezhnosti: sakaj aku bi my v' bogastvu rojeni bily, bi morebiti my nebily sadoosti mozhny nashe ferze od taistiga odtergati: aku bi se my v' zhasti sneshli, bi morebiti neimeli sadoosti ferza, inu mozhny se ponishati, ali timu napuhu, inu ti prevsetnosti se ubraniti: inu aku bi my premoshenje imeli nashe shele ispolniti, bi my morebiti preflabi bily taistim se

odpovedati, inu nashe rasvusanu messu nasajdershati. My smo tedaj frezhni, moji lubesnivi bratzi! de nafs je Bog v'en stan postavil, kateriga my prav po resnyzi eno krajlevo pot imenujemo, po kateri je sam Kristus hodil: my smo na ti poti, katero my morebiti nikoli radovolnu nebily sbrali, katera je pak vender ta edyna, inu potrebna pot; leta je taista voska, inu terda pot, katero jih taku malu ishe, inu najde, she majn pak zelu prehodi.

XV.

Premishlujmo na Jესusu Kristusu s' svetim Pavlam try rezhy, katere nam te dovshnosti eniga kristiana ozhitnu pokashejo. Leta Apostel pravi *pervizh* (k' Filip-pensarjam na 2. p.6.) de je Jesus Kristus, aku lih je on v'svoji zhashti bil, inu enaku bitje, inu naturo s' svojim Ozhetam imel, vender to podobno, inu naturo eniga

ga hlapza nase vsel, inu se zelu do smerti, ja do smerti tiga krisha ponishal. On je letu sturil, de bi on to veliko rano, katero nam je nasha prevsetnost vtisnila, sazélil, inu tu vboshtvu skusenu taku globoku ponishanje vuzhil. *Drugizh* vy vejste, pravi on, kaku velika je bila ta dobrota nashiga Gospoda Jësusa Kristusa, kateri, aku je lih bogat bil, je is lubesni pruti nam vboshen postal (2. pisan: h'korintarjam na 8. p. 9.) On je otl skus letu nash pregovoriti, de bi my tu bogastvu tudi sanizhvali. *Trëtjizh* pravi ta Apostel: versimo nash ozhy na Kristusa, kater si je namestu eniga pokojniga, inu lohkiga shivlenja to smert tiga krisha isvolil (k' Hebrearjam na 12. p. 2.) On je letu sturil; de bi nashimu nagnenju pruti timu vesselju tiga ivejta taku rekozh en sadershik postavil. Ali kaku malu kristianov se snajde,

de, kateri po kristusovih stopyn-
jah hodijo, inu kateri se v' leti
rezhi taku skashejo, kaker se na
njegove jogre spodobi! kolku
se pozh vidi bogatih, kateri bi
radovolnu vboshni postali? kolk
se vidi imenitnih, inu mogozh-
nih tiga svejta, de bi svojo
zhaft, inu mogozhnost is lubes-
ni pruti timu ponishnimu Jesu-
su sapustili? ali sakaj jest tolku
imeti ozhem? taj je she veliku,
aku bi le ti vbogi svojo revshino
volnu prenesli, aku bi le ti vbo-
gi svojo potrebo, inu ti dellovni
te teshave svojiga stanu s'spodob-
no podloshnostjo pruti voli bosh-
ji prenesli, inu tim bogatim tiga
svejta sa volo njih zhafty, vislo-
kosti, inu leniga shivlenja nebi-
ly nevoshlivi.

XVI.

Po timu grehu, kateriga smo
my v' Adamu sturili, smo vsi k'
pokori obsojeni, inu to sodbo
je

je Bog takrat isrekl, kir je on
k' nashimu pervimu ozhetu, inu
v' njegovi perfhoni k' vsm sa njim
prideozhim otrokam taiste strash-
ne bellēde djal: *v' potu tvoigā obrasa*
bosh ti kruh iēdl, dokler se v' parst
povernesh, is katire si usēt: (v' per-
vih bukvah Moysefovih na 3.p.19.)
ravnu kaker bi otl rezhi: ty bosh
tvoje shivlenje v' trudu, inu dēl-
lu dopernēfl, ty nebofh vezh tu-
kaj na semli en paradish tiga vef-
felja nefhil, inu le skus pokoro,
dellu, inu supernoſti bosh ty vſ-
milenje doſēgl, de bosh po tvoji
ſmerti v' nebēſhki paradish go-
ri vſēt. Leta ſodba, katēra dvoj-
no ſhtraſingo v' febi ſapopade,
namrezh tiga terplēnja, inu te
ſmerti, vſe ludy ſadēne, na tako
viſho, de nam je ravnu taku ma-
lu mogozhe vſim teshavam ſe vog-
niti, kaker ti ſmerti odjiti:
enu, kaker tu drugu nam go-
tovu naprej ſtoy. Morebiti
pak vy tu nebote otli verjēti,
de

de je ravnu taku nemogozhe tim
supernostim, kaker ti smerti od-
jiti: vy vidite morebiti, de jih
vezh v'obilnosti shivy, de vse
forte vesselje vshivajo, inu de
njim nizh doli negre, kar njih sre-
zho sturiti samore. Vy bote
morebiti rekii, ali niso leti lud-
je eno skrivno visho sneshli,
vsm teshavam, teshkim dellam,
inu nadlogam odjiti, h' katerim,
kaker smo poprej slisnali, bi ime-
li vsi ljudje obsojeni biti.

XVII.

Kratku malu nikar, lubesnivi
bratje! kratku malu nikar. Leta bo-
gatiz, kaker vy njega vidite, ne-
bo na obeno visho tim teshavam,
inu nadlogam odshl. On se po-
muja na vse forte vishe timu
boshjimu fklepu odjiti, inu te
nadloge od sebe odverniti, ali
letu k' vezhimu le do konza nje-
goviga shivlenja terpy: aku lih
je tudi refs, de nobeniga ny, ka-
te-

teri bi v'svojimu shivlenju tesha-
ve, inu supernosti ne imel. Bog,
kateri vezhnu shivy, njemu ne-
stury to gnado, de bi njega tu-
kaj ojstru dershal; on njemu pu-
sty v' shivlenju tu vesselje ushi-
vati, sa tu, kir je njemu sa to
dovgo vezhnost terplenje per-
pravil. Akumy tedaj terpeti mo-
remo ali tukaj na semli, ali tam-
kaj na vezhne zhaffe, taku se
dershymo sa fręzhne, de smo u-
boshni, de pod butaro nashiga
teshkiga della sdihujemo, inu v'
revah konz jemlemo: vsemimo
gori letu kaker eno milost, ka-
tero nam Bog skashe, kir te vezh-
ne fhtrafinge perhodniga shivlen-
ja, katere smo my saflushili, v'
teshave, inu nadloge tiga svejta
spreoberne: inu objokajmo my
teiste, katere Bog s'tim zhasnim
blagam pred smertjo obylnu ob-
daruje, kir jih bo morebiti v'
kratkimu svojo strafhno jęso, inu
ferd obzhutiti pustil.

XVIII.

Tu bogastvu ny tolku vřednu, kaker si vy morebiti domishlúje- te ; onu je nekaj taku máliga, de taištu Bóg vezhkrat svojim fów- rashnikam podely, tim pravizh- nim pak, inu svojim priatelam sti- skanje, supèrnosti, tesháve, nad- lóge, s'ene belledo, kar se more v'timu shivlenju revshina imen- vati, poshle. My imamo od tiga en lep isgled nad tim starim To- biasam : ta zhafty vředni starzhik je Bogú s'veliko svéstobo flushil, on je bres nehánja posleebne sna- minja te lubesni pruti svojemu blishnimu skásal, kir je on svoje blagú, ja zèlu svoje shivlenje sa taištiga v'nevarnost postavil : inu vènder je on v'svoji visloki sta- rosti ob svoj pogled, inu ob svoje premoshenje pershl, inu taku tu nar shpotlivishi sanizhuvanje pre- státi mogl. O moj Bóg ! kaku pozh ty objishefh letiga svéstiga flushabnika, kir vender veli- ke

ke grěšnike v' obilnosti, v'
zhaſti, inu v' myru shiveti pu-
ſtyſh? Paſluſhajmo te beſſede ne
eniga zhloveka, temuzh eniga
Angela, kateri je k' letimu ſveti-
mu ſtarzhiku od Bogá poſlán bil,
inu je njemu te skrivne ſklepe,
po katerih Bóg ſvoje ſluſhabnike
viſha, raslozhil: *Kir ſi bil ty Bogú*
perjētn, pravi on k' njemu, *je*
bilu potrebnu tebe na skuſhnjo poſta-
viti ſkus nadlōge. (per Tobiasu na
12. p. 13.) on je otl ſkus letu re-
zhi: tvoje dobre dēlla ſo Bogú
dopadle, ſa tu je on tebi is ene
poſſebne gnade te grenkoſti, inu
ſupernoſti poſlal, de bi tebe ſku-
ſhal, inu taku tebe eniga vezhi-
ga plazhila, inu zhaſty vrēdniga
ſturil, inu kir je on tebi na ſmērt-
ni poſtili ſvojo miloſt ſkasati otl,
je on tebe ob zhaſlu tiga
shivlenja ozhiſtil.

XIX.

Ja v' rēsnizi taku Bóg objiſhe
te-

teiste, katere on lúbi. Poglejmo le Jësusa Kristusa sazhetnika, inu dokonzhavza nashiga isvelizhanja; premislimo le, v' kaj sa enimu vboshtvu, inu frófhini je on v' betlemitarski fhtalizi rojen bil; kaj sa enu revnu, inu teshavnu shivljenje je on pelal v' ti dellovni hifhi eniga dellovza; inu kaj sa eno grenko, inu framotno smert je on sadnizh na krishu prestal? on je bil pak per vsmu timu taist prelubesnivi syn, nad katerim je Bóg vse svoje dopadajenje imel. Ravnu taku se Bóg sadershhy pruti tim vudami letiga boshjiga poglavárja; on jih na semli letimu moshu tih bolezhin podobne naredy, de bi on njih njegove zhafty v' nebesnih podobne storiti samogl. Samú sa tega volo nam Bóg odvsame, kaker en dobrotliv ozhe nekatere rezhy, katere my sa dobre fhtemamo, inu nam druge poshle, katere ta svejt sa hude porajta, de

de
vsl
S.
na
ufl
me
bi
on
bi
fve
ru
kr
va
na
sh
sty
ne
ne
stu
sti
ni
ni

v

de bi nafs taku vrédne sturil njega vshiváti. Ali nedellajo, kaker S. Pavl sprizhúje, (k'hebrejarjam na 12. p. 7.) ti ozhetji tiga svejta uslaki dan ravnu taku? oni odvsa-mejo svojim otrokam taistu, kar bi njim samoglu shkodlivu biti; oni poshtrafajo taiste sa tu, de bi oni is njih ene vrédne erbizhe svojiga premoshenja sturili, katęru bodo oni vender le skus ta kratki zhafs svojiga shivlenja vshiváli. Nezhúdimó se tedaj, kader nafs nash nebesłhki ozhe v'revshini; inu v'potrebi shivęti puty; on nam prav dobru ózhe; nevstrahimo se, kir nam revshine, inu bolesni poshle; on tu stury, de bi nafs skus letu ozhistil, inu vrédne sturil, erbizhi njegoviga krajlestva, inu deleshni njegove zhafty biti.

XX.

Neshalujmo tedaj, aku smo vbošhni, aku nafs je boshja previd-

vidnost v' en reŭni stan postavila; temuzh vsemino si s'erze, inu spomnimo se na bes'edo nashiga Bogá, kateri enu neisrezhenu velikú plazhílu taistim oblúbi, kateri so brumni vboshizi, kateri velikú sdihujejo, kateri sedaj lákoto, sanizhuváñje, inu preganjanje t'erpe. Ta stan takih kerŭhanskih vbóshzov je v' ozheh te v're v' r'esnizi velik, inu vifok. Njim je sh'e sa naprej tu krajl'stvu sa terdnu oblublenu, kateru nikoli nebo niehálu, inu sa tu imajo boshjo bes'edo sa sastávo. Inu kir njim J'esus Kristus povej, de so fr'zhni, inu de bodo tu nebes'hku krajl'stvu poss'edli, so oni, aku ozhy te v're na te p'rhódne velike shlahtne rezhy obernejo, skus tu premishluvanje res'nizhnu sh'e s'edaj, inu sa naprej fr'zhni. Ja r'esnizhnu fr'zhni so; sakaj oni imajo to fr'zho, de se tu t'erplenje J'esusa Kristusa v'njih kaker v' njega duhóvnimu shivotu she-

sdej

vi- sdej gody, inu se dokonzha.
nu Oni so fręzhni shę sedaj, kir bo-
ga do na vękomaj fręzhni postáli. Inu
ve- kir taištu, kar oni vupajo, njim
ka- bol k'fërzu gręj kaker taištu, kar
eri oni tërpe, so oni v'svojmu sta-
lá- nu vessęli, oni imajo zelú vsmi-
n- lenje s' taištimi ludmy, kateri v'
er- njih obilnosti vse vessęlje tiga
ęh shivlenja vshivajo; na tako visho
if- nafs ta vęra popolnoma spreměny,
tu dokler ona stury, de my taištu,
ka- kar drugi sa hudu dershe, sa kaj
tu dobriga sposnamo, inu nasprúti,
o. kar drugi sa dobru imenujejo,
j, kaker kaj hudiga savęrshe-
e- mo.

XXI.

ne Ta pót, po kateri ta vboshni,
o, inu dęlovni zhlověk hodi, je fi-
nu zer terda inu teshka, ali ona je
i. kratka, inu nafs pęle k'vęzhnimu
aj myru, inu k'isvelizhanju. Ta
r- zęsta pak, katero ta bogati nastó-
er pi, je pęrjětna, inu lohka; ali
e- ona je fhe bol kratka, dokler tu
res-

rasvujsdanu shivlenje hitrejshi
 mine, inu peče k' vezhni nesrežhi,
 inu terplenju. Tu nafs vuzhy
 sam Jėsus Kristus skus to pėgli-
 ho tiga bogatiga moshá, inu tiga
 revniga Lázarusa, katero nam na
 tako visho naprejpostavi: *Ta bo-*
gati je umerl, inu on je bil pokopan v'
pekl. On je pak svoje ozhy gori us-
dignil, kader je bil v' terplenju, inu je
vidl od delezkh Abrahama, inu Laza-
rusa v' njegovim narozhju. Inu on
je upil, inu je rėkl: Ozhe Abraham,
usmili se zhes mene, inu poshli Laza-
rusa, de on pomozhi en konz svojiga per-
sta v' vodi, inu ohlady moj jesik, sakaj
jest grosovytnu terpym v' letem plemenu.
Abraham je pak djal: Syn pomisli, de
si tu dobru v' tvojimu shivlenju prejzl,
inu Lazarus tudi tu hudu: sdaj pak bo
leta potroshtan, ti pak terpysh: (per S.
Luk. na 16. p. 22. v.) Satorej pravi
en flushabnik boshji sedajnih zha-
sov: Te okulstave, sa volo katirih
je ta bogati pogublen bil, morejo
taiste oftrahiti, katiri nizh terpeti
 nozh-

nozhjo; te uboge pak ovefeliti, kateri na vsimu pománkanje terpe, inu te shalofne, kateri veliku preštoje.

XXII.

Moji prelubesnivi bratje! ne-
bóдите nevíshlivi tim bogatim
sa volo njih vefelja, inu sa volo
njih obilnosti; sakaj njih vefelje
se bo v' eno vezhno shalof, inu
njih bogastvu v'to nar vezhi fro-
fhino spreménilu, na tako visho,
de njim nebo né ena fama ka-
plèza vode perpushena, po ka-
teri bodo is frède tiga plemèna
sdihtvali. Premiflite vezhkrat
lete trofhta polne beffede: La-
zarus v' svojemu shivlenju ny nizh dru-
giga, kaker hudu prejel, sa tu bo on
sedaj potrojhtan. Spomnite na tu
govorjenje Jèfusa Kriftusa k' svo-
jim jogram, kateru je nekaterim
taku vefellu, drugim pak taku
ftrafhnu: *refnizhnu, refnizhnu vam*
povefm, vy se bote plakali, inu jo-
kali, ta svejt pak se bo vefellil: vy

bote shalostni, ali vasha shalost se bo
 v'vesselje spreobernila. (Per S. Joan.
 na 16. p. 20.) On je otl tolku re-
 zhi: vy, kateri ste moji lubesni-
 vi jógri, vy bote fovse tozhili,
 ti drugi pak od tiga fvejta bodo
 v' vesselju plavali: ali potrohta-
 ni bodite, vafhe fovse bodo sko-
 raj obrissane, vafs zhaka sa letu
 v' krajlestvu vashiga Bogá enu
 vesselje bres konza: naspruti pak se
 bo vesselje tiga fvejta, kateru le
 en majhin zhafs terpy, v' kratki-
 mu v' tu strashnu jokanje spremè-
 nilu, kateru nigdar ne bo nehalu.
 Meni se sdy, de ti bogati, po-
 fvejtni ludje letu strashnu spre-
 mènjenje, kateru njim naprej stoy,
 she sedaj sa naprej obzhutijo;
 od tód pride, de se smerti gro-
 sovitnu boje, kir oni njo sa
 konz svojga vesselja, inu sa sa-
 zhik svojga terplenja dershe.
 Ta pravizhni vbóshiz pak, inu
 ta kèrfhanski dellovz najde svoj
 trofht, kadar na smèrt misli; on
 shel-

shelly taisto s'eno sveto nepoter-
peshlivoftjo, inu njo s'vesseljam
objame, dokler on na një taku re-
kozh ta mejnyk saględa, per ka-
termu se ima njegova revshina
konzhati, inu njegova fręzha sa-
zhęti.

XXIII.

Ta bogati je skus vse ręzhy,
katęre on lubi, k'semli pervęsan.
Tu so sgol kętęne, skus katęre
bo on k'taisti pęrkļęnen, na tako
visho, de kir bi imel on njo pos-
fęsti, ona njega possęde, inu taku
rekózh na fhtrikih ima. Satórej
je njemu ta smęrt, katęra njega
od vsih rezhy s'tylo lózhi, fylnu
grenka: ali ta vbogi, katęri je
próst od tih saveş, vidi bres stra-
ha to smęrt se pęrblishati. Kaku
so pozh te misli od te smęrti per
timu bogatimu, inu timu vbosh-
nimu naspruti postavlene, kir ta
bogati po bessędi tiga Isvelizhar-
ja svoj trofht na tęmu svejtu naj-
de, ta vbogi pak na timu drugi-

mu sveztu zhaka. Sa tiga bogatiga je ona sylnu strafhna, dokler ona njemu vse njegovu blagu, inu sa vselej odvsame: sakaj kaker pravi ta krajlevi prerok: *kadar bo ta bogati vmerl, nebo na obeno visho svoje bogastvu s' saboj usel, inu njegova zhast ne pojde s' njim v' semlo.* (v' 48. Psalm. 18.) Timu vboshnimu pak je ona zelu perjetna, kir ona njega sa vselej od vsih nadlog reshi. Gotovu je, de en fleherni, pred smertjo, ali po smerti taku dobru pravizo kaker milost boshjo obzhuti. Sakaj Bog ne pusty tudi tu narmajnsihi inu nar bol nepopolnoma dobru dellu bres plazhila, kateru ti hudobni is eniga naturniga dobriga nagnenja, kateru se fhe v' njih snajde, sture: inu naspruti pak tudi on te narmajnsihi grehe tih pravizhnih poshtrafa, katere so oni is naglosti skus te skushnave ali tih vunajnih rezhy, ali tiga snotrajniga hudiga poshelenja pre-

ma-

mag
ni f
vizo
nje
shiv
oni
kak
Nef
she
lu
kat
sak
per
kak
njil

lul
inu
je
ob
lzs
de
nje

magani dopernefli. Pozh fręzh-
 ni so taiſti, kateri oſtroſt te pra-
 kler vize boſhje ſkus vólnu pretërplę-
 gu, nje eniga ręvniga, inu teſhkiga
 ſhivlenja tukaj obzhútijo: ſakaj
 oni nebodo v'vežhnoſti drugiga,
 kaker dobróte te miloſti prejeli.
 Nelręzha pak ſa taiſte, kateri ſo
 ſhę v'tęmu ſhivlenju vſe plazhi-
 lu ſa tu majhinu dobru prejeli,
 kateru ſo oni mórebiti ſturili,
 ſakaj oni nimajo drugiga v'timu
 pèrhódnimu ſhivlenju dozhakati,
 kaker martre, inu tērplęnje ſa
 njih dopèrneſenih pregręh volo.

XXIV.

Bodite tedaj potróſhtani, moji
 lubi bratje! v' vaſhimu vboshtvu,
 inu vaſhnh teſhávah. *Veſſellite ſe,*
 je djal S. Pęter k' tim novu spre-
 obèrnenim kriſtianam, *kir ſte dei-*
lęshni tiga terplęnja Jęsufa Kriſtufa,
de bote tudi ob zhaffu tiga raſódenja
njegove zhafy ſe veſſellili (iſ 1. piſma

S. Petra na 4. p. 13.) Ta zhas te
 sladkosti, inu tiga trófhata bo ja
 gotovu peršhl. Zhakajte le s'
 potèrpeshlivoſtjo na ta zhas nje-
 góve milosti; inu vy bote ſamy
 sposnali, kaku reſnizhne ſo te
 beſſede tiga spokorjeniga krajla:
*Bóg nebo vſſelej na tiga vbogiga po-
 ſabil, inu tu vupanje tik ſhaloſtnik
 nebo vždnu prasnu. (9. pſal. 19.)*
 En zhas bo peršhl, inu tu bo
 ta zhas te ſmèti, kir bo Je-
 ſus Kriſtus ſvoje fhaze, ſvoje
 ſladkosti, inu ſvojo zhast taiſtim
 podejlil, kateri ſo njegoviga v-
 boshtva, njegoviga terpljenja, inu
 njegoviga ponishanja dèjleſhni bi-
 ly. S. Pavl, kateriga je Kriſtus
 ſam v' letih reſnizah podvuzhil,
 ſi je ſa reſs ſa zhast, inu veſſelje
 dèrshal, is lubesni pruti njemu
 kaj terpeti. *Jest ſe rasveſſelim, pra-
 vi on, v' nadlogah, katere jest pre-
 ſtojim -- -- jest ſim poln veſſelja v' ſredi
 tih teſhav. (2. piſſan: h' korintar-
 jam na 7. p. 4.)* Inu v' piſſanju na
 He-

Hebrearje govory on na tako vi-
sho k'njim, de se ozhytnu viditi sa-
more, de tudi ti pervi Kristiani
tu vbóshtvu niso sa kaj taku hu-
diga dèrshali: *vy ste s' vesseljam*
gledali, kir se vam je vashe blagu prozh
odvselu, dokler vy ste vèjdili, de ima-
te bol imenitnu blagu, katèru nikoli ne-
bo konz vselu. (k'Hebrearjam na 10.
p. 34.)

XXV.

Leti sveti jogri nashiga Odre-
shenika so zelu mènili, de ta
gnáda, sa Jësusa Kristusa terpèti,
nebo vsm sploh podejlana, inu
de je tu ena zelu polèbna gnada.
Sa volo tèga ravnu ta Apóstel k'
Filipensarjam na 1. p. 29. govory:
Bog vam je to gnado dal, ne le samu,
de bi vy na Jësusa Kristusa veruvali,
ampak tudi, de bi vy sa njega terpèli.
Apóstelni niso tu le samu vuzhili,
ampak so tudi v' djanju skasáli.
Sakaj po timu, kir so bily na po-
velje tiga vikshiga sbiralil'ha tih
Judov saframuvani, otepeni, so

oni, pravi tu popisvanje tiga jogerskiga djanja, s' vesseljam napolneni is tiga včlkiga sbiralijha prozh shly, kir so vrėdni postali nezhaſt sa Jėsuſa Kristuſa terpeti. (is Jógerskiga djanja na 5. p. 41.) Odvadimo ſe, tiga sanizhuvanja, kateru ſe vſelej per vboshtvu snajde, taku ſylnu ſe bati; dokler my nemoremo jógri kristuſovi biti, aku my njegov krish ne noſſimo, inu to framoto, katera je s'taiſtim sklenena, s'njim ne dejlimo. My ſmo ja ſhe djali, de ta prava viſſokóſt eniga kristiana v' letimu obſtoy, de je on podobn ſvojimu Jėsuſu Kristuſu. Sedaj kaj naſs pozh bol njemu podobne ſtury, kaker tu ponishanje, tu vboshtvu, inu tu terplenje, aku ſo le s'lubėsnio, pokorſhino, ponishnoſtjo, potėrpeshlivoſtjo, inu v' enim od vſih poſemliskih rezhy odlózhenjm fėrzam ſveſane; sakaj takuſhnu je bilu tu terplenje Jėsu-

susa Kristusa. Jest vejn sizer, de on letu ne veljeva, de bi se vfi kristiani timu bogastvu skus ozhytnu sapushenje odpovedali; jest vejn, de tudi ti bogati bres tega, de bi taistu sapustili, isvelizhani postati samorejo, aku je le njih serze resnizhnu od taistiga odterganu: jest pak tudi vejn, de taisti is njegovih jogrov, inu vudov, kateri tu bogastvu ne lubijo, inu ne posedejo, so she bol podobni svojimu Mojstru, inu tudi she vezhi savešo s' svojo glavo imajo.

XXVI.

Premishlujte, jest vafš proffim, Jësusa Kristusa od fhtalze sem, v' kateri je bil rojen, noter do tih fhpotlivih gavg, na katerih je on vmèrl: od jâššèlz noter do krisha; kaj bote pozh vidili? enu vednu dèllu, enu pomankanje vfih rezhy, katere tu shivlenje perloshnu sture, inu enu pregánjanje od vfih strany. Sna biti, de ste
C 5 nje-

niemu od svunaj podobni, de v' vboshtvu, v' teshavi, inu v' preganjanju shivite: ali sraven tiga vezhkrat vafhe fèrže nìzh nima v' sebi takufhniga, kaker tu fèrže Jësusa Kristusa. Jësus Kristus je bil v' fvojmu taku teshavninu ftanu ti voli fvojga ozhëta popolnoma podvèrshen; inu vy, vy fte nepoterpeshlivi, inu nejovólni. Jësus-Kristus je to roko kúfhnìl, katëra je njega tepla; vy pak boshjo roko od vafis odrivate, katëra vafis lë tepe, de bi vafis samogla kronati. Jësus Kristus je terpel v' duhu te poko-re sa pregrëhe tih ludy, katëre je on radovolnu na fe vsël; inu vy, namëftu de bi vafhu vboshtvu, inu vafhe nadlòge ti pravi-zi boshji k' enimu sadoftifturjenju sa vafhe lastne pregrëhe gori óf-rali, ftúrite taifte k' pèrlóshnosti novih pregrëh. Ny sadofti ter-pëti, vboshn, inu sanizhvan biti, aku nìlmo tudi sraven v' fèrzu ta-ku

ku perpravleni, kaker je Jęsus
Kristus bil: my móremo, kaker
on, pokóro dęllati, vboshni biti,
inu tudi tu ferzę od tih posemli-
skih rezhy odtergati: sanizhva-
ni, inu sraven ponishni biti. Lę
taki vbogi so prijateli boshji, kir
so refnizhne podobe njegóviga
prelubesniviga fynú.

XXVII.

Leti vbogi so na tako visho
podobe Jęsufa Kristufa, de on nam-
rezh ótzhe, de my vřřakiga is-
njih, imamo sa eniga Kristufa der-
shati: dokler on oblúbi, vřřako
dobroto, katęra se bo njim skasa-
la, taku plazhati, ravnu kaker bi
se bila njemu sgodila: on njih k'
svojim sravenęrbizham stury. *Tu
nebęshku krajlęstvu je vashu.* (per S.
Mat. na 25. 40.) Pravi on k'njim,
inu oni per njemu tolku samorejo,
de ti bogati nemorejo drugazh is-
velizhani postati, kaker lę na to
visho, aku so oni v'duhu vbógi,

inu prijateli tih vbogih. Satorej, Je-
sus Kristus te bogate per S. Luk.
na 16. p. 9. opomina, de si imajo te
vboge skus vundejlenje svojga bo-
gastva k'prijatelam sturiti, de bo-
do taku od njih v' tu vezhnu pre-
bivalfhe gori vseti. Is letiga se vi-
di, de ti bogati tih vbogih bol, ka-
ker ti vbogi tih bogatih potrebuje-
jo; kir ti vbogi le taku delezh bres
tih bogatih nemorejo biti, kaker de
oni od njih to shpendijo tiga zhas-
niga kratkiga shivlenja prejeti
morejo: ti bogati pak potrebujejo
tih vbogih, de bi enkrat v'nebes-
fih vezhnu shiveti samogli. O
moji bratje! kateri ste vboshni,
sposnajte vasno imenitnost, prev-
darite, kaj ste vy, inu kaj vy
samorete, inu nesaversite vashe
taku velike dobyzhke. Letu
vboshtvu, kateru je ravnu taku
vam samim, kaker tudi tim boga-
tim nuznu, bo en bogat studenz
vlih resnizhnih shazov, aku vy
taistu po kerfhansku preneffete.

XXVIII.

Ali jest vam she enkrat po-
vejm, ny le sadoſti, nobenu bo-
gaſtvu poſſeſti, temuzh je she kaj
vezh potreba. Tu ferze tudi ne-
ſme nobene lubesni pruti njemu,
inu nobenih shelá po taſtimu ime-
ti. Ravnu kaker ta bogati ſamore
v'ſredi te obilnoſti v'duhu vboshu
biti, namrezh aku tu ferze od
taſtiga odtèrga; taku tudi ſamo-
re en vboshiz per ſvoji reſvhi-
ni na eno viſho v'zhafsu en
bogati imenuvan biti, namrezh
ſkus poſhelenje ſvojga ferzá, aku
on ſlo tu zhaſnu shely. En vbo-
gi, kateri v'ſredi ſvojga vboshtva
tu bogaſtvu lubi, bi bil v'reſni-
zi ſhalovanja vredn, kir bi on,
po timu, kir je on ob zhaſſu ſvojga
shivlenja vſe nadloge, inu teſha-
ve, katere ſo odrasèlki tiga v-
boshtva, noſil, ſhe sraven tega
po ſvoji ſmerti vſe ſhtrafinge, s'
katerimi Bóg tu nagnenje tih bo-
gatih pruti tim zhaſnim rèzhem

shtrafuje, skus eno zelo vezhnost
 terpeti mogl. Kaku frezhen pak
 ny naspruti ta brumni vbogi, katę-
 ri is ponishnostjo pruti voli boshji
 s'tim vflakdanjim kruham sa lu-
 bu vsame, katęriga on od svoiga
 nebeshkiga ozhetā, ali skus svoje
 dellu, ali skus radodejlnost tih bo-
 gatih prejime; ta vbogi, katęri v'
 duhu te pokore tu pomankanje tai-
 stih rezhy prenelle, katęre Bóg nje-
 mu, aku so lih potrebne, vender
 doli vdari; inu katęri le po nebesh-
 fih shely, katęre njemu na eno
 visho she flishijo, kir je nje-
 mu Bóg taiste tolkukrat, inu ta-
 ku terdnu oblubil? Tu vboshtvu
 ga stiska, nizh majn vender je
 on bogat na refnizhnih shazih,
 katęre rija neisjeda, inu tudi
 tat nevkrade. On vej, kar S.
 Ambrósh pravi: *My nemoremo*
„ nobeniga sa taku bogatiga dershati,
„ kaker je en brumni vboshiz, katęri
„ tu krajstvu boshje possede; sakaj tai-
„ stule tim vbogim slishi. Aku njemu
 po-

pomanka na oblazhilu, se on
s' Jësufam Kristufam oblezhe, do-
kler se on s' njim sklëne, inu na
shivotu tu doliterenje, v' fërzu
pak to podloshnost, inu to pokor-
shino tiga lubesniviga Odrefhe-
nika nôffi. Aku ima on po-
mankanje v' shpëndji, se on
potrofhta s' savupanjem, de nebo
na shpishi te dushe pomankanje
terpel. On je dobru previshan,
de se ta praviza k'timu zhastitli-
vimu shivlenju Jësufa Kristufa le
taku sadobiti samore, aku se on,
kakër Jësus Kristus, boshji pre-
vidnosti is lubesni podvershe,
inu taisto moli, inu na tako vi-
sho v' frëdi tih teshav fvoje shiv-
lenje gori ofra. Njegovu savu-
panje je ta oblúba boshja, njego-
va shpëndija boshja beflëda,
on se shivy s'refnizo, inu nje-
gova spisha je sam Bóg. Ravnu
v' ti sastopnosti pravi ta prerok,
de taistim, kateri se Bogá boje,
nizh nemanka. (v' 33. Psalmu
10.)

10.) Kir oni to popolnomost tih
resnizhnih shazov possedejo, inu
kir se lohku rezhe, de je v'njih
boshje krajlestvu, dokler Bóg
na eno popolnoma visho v'njih
dushah gospódvuje.

XXIX.

Ta bogati je pak v' enimu zelu
naspruti postavlenimu stanu. On
je v'sredi svojiga bogastva vboshn,
inu per vsi svoji obilnosti ima on
enu pomankanje na marskatirih
rezheh. Tu bogastvu, kateru je
njemu pomagalu le njegóve she-
le ispolniti, je sraven tudi v'nje-
mu neisrezhenu veliku drugiga
poshelenja obudilu, kateru nje-
ga sa stran taistih rezhy, kate-
re on nima, inu katere si vofhi,
vbogiga stury. Sa tiga volo pra-
vi ta krajlevi prerok: ti bogati
so v'froshino padli, inu terpe
lakoto: taisti pak, kateri tiga Go-
spoda ishejo, nebodo na nobeni
rezhi pomankanje imeli. (v'

33. Psalmu 11.) Le samu ta kruh, kateri od nebes pride, samore tiga zhloveka, kateri je sa nebesa stvarjen, nasititi, inu le samu ta voda te gnade samore njegovo veliko shejo ogastiti, inu njegove shele ispolniti, taista voda, katere svirk se v' Bógu snajde, inu katera, aku se v' nashe ferze islije, k' studenzu tiga vezhniga shivlenja postane. Vsa nasha skerb, vse nashe pomujanje bo prasnu, aku nima Bogá sa svoj zill, inu konz. Ta prostor tiga zhloveshkiga ferzá je taku velik, de le sam Bóg samore taistiga napolniti. S. Augushtin, kateri je svojo frezho v' usim timu, kar bi moglu sa njegovu truplu, inu sa njegovo dusho perjetniga biti, sastojn iskal, sposna pred Bógam, de bomo my smeraj v' nepokoju sa nasliga poshelenja volo, dokler my nebomo nash myr v' Bógu neshli; sakaj le sa njega smo my stvarjeni bily. Leta narvik.

vikfhi Dobrota ima letu poffebni-
ga nad feboj, de my njo najdemo,
kaker hitru my toisto refnizhnu
ifhemo; de my njo she poffede-
mo, kaker hitru my toisto s' ze-
lim fèrzam shelimo; inu de no-
bena rezh ny v'stanu, nam toisto
bres nafhiga pervolenja odvseti.
Ali ne gody fe taku s' drugimi
rezhmy: taifte vofhiti fhe ny
sadofti, de bi taifte sadobili, inu
kader fmo jih lih s' veliko fkerb-
jo, inu mujo dofegli, nam
snajo taifte na mnogotero visho
ali supet odvsete biti, ali pak
bres tega fame od febe k'nizh
pridejo.

XXX.

Aku my s' enim kerfhanskim
ozhefam tu vboshtvu, inu tu bo-
gastvu premifhluvati ozhimo,
taku bomo previshani, de tu shiv-
lenje eniga fromaka, inu dellov-
niga je veliku bol myrnu,
kaker pak tu shivlenje eniga bo-
gatiga kristiana. Jest sastopim
eni-

eniga takiga fromaka, kateri ima
vero, inu kateri se majn te smer-
ti tiga trupla skus lakoto, kaker
te smerti te dufhe skus greh boy;
sakaj veliku loshej je bres bogast-
va biti, inu to revshino preter-
peti, kaker pak taistu possēsti, inu
k'dobrimu obrazhati. Et bogat
ima veliko mujo tu isvelizhanje
sadobiti; on more vednu fkerbēti,
de on tu, kar je potreba, od tiga,
reslozhi, kar lē k'sloshnimu shiv-
lenju flushi : on more zhujezh
biti, de on timu poshelenju ti-
ga mella prevezh neperpusty,
de se na imenitno shpendijo, ali
na offerne gvante nepoda. Inu
leu pomishluvanje, kaj se ima
sturiti, ali ne, ny lē samu sylnu
nadleshnu, temuzh tudi vezhi dejl
per taistih dufhah, katere Bogá
ishejo, tesnobo te vejsty, inu te-
shave sa seboj pusty. Ta bogati
more she tudi zhes tu zhuti, kir se
ima vezh bati, de se njegovu ser-
ze k' timu bogastvu neperklene,
ali

ali de se on per ti zhasti ne
prevsame, ali de on skus te per-
loshnosti tiga veselja, s' katerimi
je od vsih strany obdan, inu kate-
re se zhes njega vse skusi vojsku-
jejo, v'kakushno smoto ne pade.
O! kaku teshku je pozh, de se
en zhlovek v'fredi tolku svu-
najnih sovrashnikov vbrani, kate-
ri so s'tem snotrajnim, inu do-
mazhim sastopleni, tu je s'na-
fhim spazhenim poshelenjam, inu
hudobnim nagnenjam, s'katerim
vred se zhes nafs vojskujejo.

XXXI.

Ta brumni fromak, inu ta ker-
shanski dellovni zhlovek sta od
vsih letih skushnav popolnoma
prosta: sakaj ta fromak je permo-
ran svoj potrebnii shivesh per vsi-
milenih ludeh iskati, ta dellovni
zhlovek pak s'vso mozhjo dellati,
de si taistiga saflushi. Inu ny le-
tu en velik myr sa taistiga, ka-
teri svoje isvelizhanje sa lubu ima,
de

de je od tolku nevarnih, mogozh-
nih, inu vędnih sovrashnikov
prost? Ta vbogi, kateri je bres
odlege s'dellam obloshen, inu
kateriga truplu je popolnoma u-
trudenu, ima le eno samo rezh
sturiti, de se svojiga isvelizhanja
sagvisha: namrezh on ima le v'
timu stanu, v' kateriga je njega
Bóg postavil, radovolnu obstati,
inu perpravlen biti taku dovgu v'
taistimu obstati, dokler se nebo
Bogú polubilu njega vunspelati.
Ny potreba s' drugim dolitrenjam
se martrati, tudi ne svoj shi-
vot ojstru tepsti; njegov stan je
she bres tega sadoosti terd, de on
taistiga le s'podloshnim, inu spo-
kornim duham prenesse, svoj po-
gled vezhkrat na Jęsusa Kristusa
vershe, inu svoje teshave s'ter-
plenjam letiga boshjiga Odrefhe-
nika sklęne, inu na tako visho k'
dolisbrisanju svojih lastnih pre-
gręh te britkosti te glave, inu ti-
ga vuda goriófruje.

XXXII.

Sakaj my moremo terpeti, ne
 le, kir smo vudji Jësusa Kristusa,
 kateri je nash isgled, ali kir smo
 zhloveki, kateri ne shive, de bi
 leni bily; ampak tudi, kir smo
 grešniki. Adamu je bilu po
 njegovimu padzu le na tako visho
 tu shivlenje pufhenu, de bi po-
 koro dellal, fvojiga stvarnika po-
 tolashil, inu njegovi pravizi sa-
 dosti sturil. My smo otrozi tiga
 sadovsheniga ozhetá, my smo nje-
 govo pregreho poerbali, my smo,
 kaker on, permorani pokoro della-
 ti, inu tu shivlenje, kateru nam
 je v' Jësusu Kristusu supet danu,
 v' taisti dopernefti. Leta dovsh-
 noft eniga kristiana enu spokornu,
 inu krishov polnu shivlenje pel-
 lati, je perloshnoft dala tim zer-
 kovnim ozhakam taku govoriti:
 de tu shivlenie eniga kristiana, je
 tu shivlenje eniga krishaniga, enu
 vednu terplenje, ena dovga mar-
 tra, inu taku rekozh, ena finert;
 kir

kir enimu kristianu je le perpu-
fhenu sa nebeſſa sdihvati; pruti
tim fladkoſtim, inu britkoſtim pak
tiga prizheozhiga shivlenja more
kaker mertuv biti. Jeſus Kriſtus
je skus zelu ſvoje shivlenje po-
koro deſlal; leta Jeſus Kriſtus,
kateri je na ſvejt perſhl, nam to
pot pokasati, po kateri bi ſe my
supet mogli k' Bógu nasaj pover-
niti, od kateriga nafs je greh
odpelal. Njegovu terplenje ſe je
s'shivlenjam sazheľu, inu supet
s'shiv njam konzhalu. Inu my
ſmo mo bity ſhe ta vezhi dejl na-
fhiga shivlenja doperneſli, bres
tiga, de bi vejđili, de ſmo taiſtu
le k' terplanju prejeli, bres tiga,
de bi ſe ſpomnili, de ſe ima tai-
ſtu le v' duhu, inu v' deľlah te
pokóre doperneſti.

XXXIII.

Prelubesnivi brat! kateri ſi v-
boſhn, ty shiviſh v' deľlah te po-
kore, ali povej meni, ſturifh ty
le-

letu v'timu duhu, kateri je k'temu
 potrebn, de letu shivljenje eno
 pravo urednost inu saflushenje
 pernefse? sakaj aku tu ny, vse tvo-
 je terplenje nebo tebi nizh poma-
 galu, inu namestu de bi tebe tvoji
 krishi, tvoj vbogi, inu dellovni stan
 od tvojih grehov ozhistil, inu
 na tako visho vredniga sturil Bo-
 ga vshivati, se imash le ba-
 ti, de vse letu bi ne bilu shę tu-
 kaj na semli en sazhetih tiga pek-
 la, kateri nikoli nebo konz vsel.
 De si ty nejovolen, de se bosh-
 jim fklepam superstavish, tebi
 nizh nepomaga: ty sa tu nebofh
 nizh majn terpel, kir Bóg je vse-
 lej ta mozhnejshi, ali ty bosh
 sabstojn terpel, inu tu terplen-
 je tiga perhódniga shivljenja vę-
 zhi sturil, kir te teshave tiga
 prizheozhiga shivljenja k'svojmu
 pridu ne obernefh. Pojdi enu
 malu sam v'sebe, premisli bol na
 tanku svoje ferze, isprashuj se,
 ali imash tiga duha te pokore,
 fi

fi pozh ty snotraj v'tvojomu fèrzu
previshan, de ty to teshavo tìga
vboshtva, inu tìga dèlla po saflu-
shenju noffish? Ali se obrajtash sa
nevredniga vsih dobrot, katire
Bóg drugim dodejly, tebi pak doli
vdari? Se pozh ty hvalëshniga ska-
shesh ti milosti boshji, katera te-
bi tu vèzhnu terplenje v'te zha-
ne shtrafinge, katere ty prestati
moresh, spremeny? Si pozh ty
perpravlen she vezh, aku bi Bo-
gú dopadlu, terpeti, inu tu ne-
vsmilenu sadershanje tih bogatih
s' poterpeshlivoftjo prenesti? Si
pozh ty v' fèrzu perpravlen,
rajshi v'nadlogah, inu potrebah
konz vsèti, kaker v'tih narmajn-
shih rezheh tvoje dovshnosti pre-
lomiti? S' eno bessèdo, shivish
ty pozh bres godernanja zhes Bo-
gá bres nevoshlivofti pruti timu
blishnimu, inu bres nejovole v'
tvojih supernoftih? Prelubesni-
vi bratèz! aku je tvoja dusha v'
enimu takimu stanu, fi ty en spo-

korn, inu ty imash duha tiga do-
litrenia, inu terpish po kerfhan-
sku na eno visho, katera je
eniga vuda Jesufa Kristufa vred-
na. K' tebi je on rekl: *Isveli-*
zhani ste vy vbogi, sakaj vajhu je tu
boshje krailestvu. Tebe tudi sa-
dene, kar je on k'tim bogatim od
tih vbogih djal: *Resnizhnu jest vam*
povzjm, kar bote vy enimu is letih mo-
jih narimajshih bratzov sturili, tu ste
vy meni sturili. (per S. Math. na 25.
p. 40.) Inu sa refs kaj samore Je-
sufu Kristufu bol podobniga biti,
kaker en fromak, kateri ta krish,
kaker je on sturil, spokornu
nolli.

XXXIV.

O! kaku majhinu je vender
tu fhtevillu tih vbogih, inu tih
dellovnihi ludy, katerim svoje
vboshtvu, inu svoje dellu ta sad,
kaker bi imelu biti, perneffe.
Nejovola, iuu nevosfhlivost vse
spazhi; inu namestu de bi si ta-
ki ludje skus froshino, skus ter-
plen-

plenje, inu skus trud v' letimu
shivlenju tu vezhnu isvelizhanje,
s' katerim je Bóg take nadloge pla-
zháti oblubil, kupili; si oni ve-
liku vezh skoplejo eno globo-
zhyno tih teshav; inu ta smert,
katera bi njih od tih nadlog refhi-
ti imela, njih v' taiste na vezhne
zhafle pogrésne. Leta vbogi, ka-
ter more bres tolku potrebnih re-
zhy shiveti, kaku bi on ne bil
bogát pred Bógam, aku bi on pred
nim odkritofèrzhnu sposnal, de
se njemu vse letu po saflushenju
gody? O kaku velik bi on ne
bil pred Bogam, aku bi on te
grosovitnosti, inu tu sanizhvan-
je tih bogatih ponishnu prenèffil!
Aku bi le ta oflaben, inu revèn
zhlovek previshan bil, de njego-
ve pregrèhe fhe vezhi fhtrafinge,
kaker so letè, katere on prestoy,
saflushijo; bi on bil enu zhudu
tim Angelam ravnu takrat, kader
njega ludje fhpotlivu sapustè.
En flehernitaki zhlovek bi bil per

vsih svojih teshavah fręzhni, kir bi
 Jęsus Kristus v' njemu bil, s' nim
 terpel, inu njemu skus pogoftu do-
 dejlenje svoje gnade ta jarm fladk,
 inu lohk narędil. Ravnu sa tu
 fe je David v' frędi svojih super-
 nosti Bogu hvalęshniga skasal; sa-
 kaj on pravi: *Tvoje potroshtanje je*
mojo dusko s' vesseljam napolnilu po ve-
likosti tih teshav moiga serza. (v'
 93. Psalmu 19. v.)

XXXV.

Popravimo, prelubesnivi brat-
 je! kar nafhi pokori fhe manka;
 sturimo si my nafhe teshave sa
 tu perhodnu shivlenje k' nuzu;
 gledajmo, de ne bomo na vęko-
 maj ręvni ostali, ampak de bomo
 s' eno kerfhansko smertjo nafh
 ręvni stan konzhalı. Pęrblishuj-
 mo fe k' Jęsufu Kristufu, katę-
 ri je ta vęliki spokornik letiga
 svejta, katęri je ta svirk du-
 ha tiga dolitrenja, katęri je ta
 vai voda, ta isgled, inu ta poglavar
 tih

tihi vbogih, inu tihi spokornikov. Ofrajmo njemu gori vse, kar se nam superniga pergody, ja tudi to smert. En s' veliku otrok obloshen dellovni zhlovek, kateri si s' vedno mujo, inu trudam ta potrebnii kruhk saflushiti more, se snajde v' nevarnosti te nar vezhi revshine, inu potrebe, aku bi Bog njega s' eno dovgo bolešnjo obiskal. O! de bi on pozh she sedaj svoje ferze perpravil; o! de bi se she sedaj v' sim supernostim, katere bi se njemu pergoditi samogle, aku lih morebiti se nikoli nebo-do pergodile, v' ferzu podvergl! Vsemimo rajshi vse teshave she sa naprej radovolnu gori po exempelnu Jեսusa Kristusa, tudi to smert, naj she zhes nafs pride, na kaj sa eno visho, ali kier she otzhe; sakaj morebiti bomo my v' vboshtvu, inu v' revshini nafhe shivlenje konzhalii, morebiti v' enimu shpitalu, inu morebiti je she ta zhafs blisu. Leta smert,

naj she bo, kaker otzhe, bo vafhe odrefhenje, inu fhe le sazhetik vafhiga shivlenja. Kar vafis amtizhe, fe samore v' refnizi ta fvejt ena dushella tih vmirajozhih imenuvati, kir tu shivlenje taistih, kateri terpe, je veliku vezh ena vedna smert, kaker enu shivlenje; k'shivlenju pridete vy fhe le na ti smertni posteli, fhe le od taiste greste vy k' ti frezhni vezhnosti.

XXXVI.

Kaj imate vy tedaj per vafhimu vboshtvu fhe sturiti? Zelu nizh drugiga, kaker de fe ti milosti nebeshkiga ozheta zhes dafte, vse vafhe teshave v'njegovu narozhje poloshite, vse vafhu savupanje na njegovo dobroto, katera nobeniga nesavershe, postavite, inu tu krajlestvu boshje, inu njegovo pravizo ishete, tu je, njegovo gnado, skus katero on v'nafis gospodvuje, inu nafs pra-

pravizhne stury; sakaj vy ste she
previshani, de se v'Bogu tudi vse
tu drugu najde. *Taisti pak, katę-*
ri bogastvu ishejo (pravi S. Pavl) pa-
dejo v'skušnavo, v'shtrike tiga hudi-
zha, inu v'veliku nepotrębnih, inu
shkodlivih shela, katęre tiga zhlove-
ka v'pogublenje vershejo. (v'pervimu
pissanju k'Timotevsu na 6. p.
9.) Inu kaker ti bogati v'pogub-
lenje padejo, aku na svoje bo-
gastvu tu serze perveshejo, ta-
ku se tudi ti vbogi pogube, aku
tu zhafnu blagu fylnu shele;
inu kir oni po timu golufivimu
bogastvu, kateru morebiti nikoli
dosegli nebodo, prevezh hrepe-
ne, oni Bogá, inu vse resnizhne
shaze sgube, katire bi bily loh-
ku na vekomaj vshivali. Del-
lajmo v'timu stanu, v'kateri-
ga nafs je Bóg postavil; ne oppu-
stimo nizh, de bomo na eno pra-
vizhno visho nash potrební shi-
vesh sadobili; vupajmo, de bo
Bóg nash pomujanje bogatu po-
shég.

shėgnal; inu napolnymo nashe
 fėrza s' taistim zelu lepim navu-
 kam, kateriga je Tobias svojmu
 synu dal: *Moj syn! nizh se neboj.*
My smo sizer vboshni, ali my bomo
velike jhaze vshivali, aku se bomo my
Bogá bali, vfiga grėha se varuvali, inu
dobre dęlla dopernajhali. (Tobias na
 4. p. 23.) Ta svėti starzhik je do-
 bru vejdl, de ti svėsti boshji flu-
 shabniki so obyluu bogati, sakaj
 sraven tiga, de Bóg njih dushe s'
 svojo gnado, inu svojimi darova-
 mi obloshi, bodo njim v'nebeřlih
 neismirjeni shazi perpravleni.

XXXVII.

S. Jakob otzhe, de en poni-
 shni kristian, tu je, en taki, ka-
 ter je vboshen, inu pred ozhmy
 tiga svejtá sanizhvan, ima svojo
 zhast v' svojmu vboshtvu postav-
 ti, kaker v'eni resnizhni vislo-
 kosti; sakaj letu je pred Bógam
 tu vboshtvu.

Nizh

Nizh nemore taku visſoku biti, kaker boshje vboshtvu. Kate-ri so vbogi, kaker je Jęsus bil, inu ſvoje vboshtvu s' spokornim ſęrzam, s' lubęsnijo, inu s' poterpeſhlivoſtjo preneſſo, bodo tudi njegove viſſokosti, inu njegoviga bogatſva dejleſhni.

Na te vboge ima Bóg ſvoje ozhy obernene, kater, kaker pravi David (v' 10. Pſal. 5.) s'enim miloſtlivim, inu lubesnivim oblizhjam na taiſte na ſemli ględa, kateri ſo reſnizhnu vbogi. On jih s'ſvojimi gnadami bogáte ſtury, on jim rasodęne ſvoje reſni-ze, inu jih viſha s'ſvojim duham.

Bóg vſliſhi to molitu tih vbo-gih, pravi ravnu ta prerok, (v' 68. Pſal. 34.) Oni ſo ravnu tu v'zerkvi na ſemli, kar ſo ſvet-niki v' nebeſſih, katere Bóg vſe-lej vſliſhi. En ponishen, inu poterpeſhliv vboshz je en fyl-nu mozhn pomozhnyk per Jęsu-

fu Kristufu, kater se sam vezh-
krat v' tih Psalmih sa eniga
berazha, inu sa eniga vboshza
imenuje.

Jesus Kristus je eno posebno
srezho tim vbogim, kateri lakoto
terpe, oblubil, (per S. Lukeshu
na 6. p. 21.) namrezh de bodo po-
polnoma nasiteni v' nebesih. Aku
bi my enu majhinu vere imeli,
bi se my tiga pomankanja
tih k' shivlenju potrebnih rezhy
slo nebali, kir Bog taistu taku
obylnu plazhuje.

Le taist, kater je resnizhnu
vboshen, samore od sebe rezhi:
Gospod me visha, inu redy. (v'
22. Psalmu 1.) On postavi
svoje zelu savupanje na Boga,
on verije, de le samu njega po-
trebuje, on otzhe le njemu fli-
thati, le skus njega shiveti. On
vej, de je Bog njegov ozhe, inu
tu je njemu sadoiti.

Ta vbogi nebo vupanje sgubil,
dokler se bo spomnil, de je Je-
sus

sus Kristus svoji zerkvi try kruhe, katere ona svojim otrokam lomi, sapustil; njegovo besedo, katere se more poslušati; njegovu telú, kateru se more prejeti; inu njegoviga duha, sa kateriga se more prosliti. Inu aku bi lih ta kruh te besede, ali tudi tiga telešča Jësusa Kristusa imel pomankati, vender na kruhu njegoviga duha taistim, kateri od vere shive, nikoli nebo pomankalu.

XXXVIII.

Tu popolnoma vboshtvu, kateru nas ob vse blagu perpravi, nam more tudi te shele po taistimu is nashih sèrz odvseti. Kateri taku shive, de nimajo blaga, inu tudi taistu ne poshele, so pravi vbogi boshji. Naspruti pak taisti, kateri sizer nizh blaga ne possedejo, vender pak v' svojih sèrzah taistu poshele, so vbogi tiga hudizha.

Is tih vbogih se vidi ta gnada, ta brumnost, inu tu shivljenje Jēsusā Kristusa vunsvetiti, ali le is taistih vbogih, kateri so ponishni, krotki, inu poterpeshlivi, kateri Bogú, inu njegovimu višanju popolnoma podversheni shive.

En flushabnik boshji pravi: de se malu bogatih snajde, kateri, aku lih v'gnadi boshji vmerjo, bi tim vyzam odshli; naspruti pak ta vezhi dejl tih vbogih, kateri so Bogú podvèrsheni, inu v'svojmu vboshtvu bres nejovole shiveli, is tèrplenja letiga shivlenja sdajzi v'ta vezhni paradish notergrej. Bóg le eno famo rezh od tiga vbogiga shely; katera v'tim stoy, de on tu dellu svojih rók, inu svojiga stanú v'duhu tiga vboshtva naprej della; tu je; de on te teshave, tu dellu, inu te nadloshnosti svojga stanú poterpeshlivu, inu spokornu prenelle.

Ta bogati nebo isvelizhan, aku on veliku dël te lubesni ne stury: ta vbogi bo pak svoje isvelizhanje dosegl, aku Bogá pred ozhmy ima, inu is lubesni pruti Bógu svojo revfhino terpy. K' timu se more perstaviti, de ta stan letiga froshniga je s' tim majn nevarn, kir je pred napuham dobru obvaruvan, kater se per tih dëllah te lubesni, katere ti bogati sture, le prevelikokrat snajde.

Per timu vbogimu ny nizh, kar bi njegovimu isvelizhanju na poti bilu, sa tu je pak on tudi vezhi fhtrafinge vredn, aku se on poguby. Ta bogati naspruti imá velike sadershike tu isvelizhanje dosezhi, inu ravnu sa tu, kaker Kristus sam pravi, je enu zhudu, aku on svojo dusho od pogublenja refhi.

Aku my bogati biti ozhmo, negledajmo na tu bogastvu, kateru se en zelu kratk zhafs

vshiva, ampak pomujajmo se veliku vezh taistu dofęzhi, kateru bomo na vęzhne zhaffe vshivati sámogli. Tu bomo pak nar loshej dofęgli, aku nafhe vboshtvu po kerfhansku preneffemo.

XXXIX.

Morebiti bodo nekatiri vbogi męnili, de oni nimajo tolku pomozhi pred rokami tu isvelizhanje dofęzhi, kaker ti bogati; kir oni nizh nimajo, de bi sámogli vbogejmę dati, kar je vender Jęsus Kristus taku poslebbnu perporozhil, kar ima mózh, gręhe dolisbriffati, inu je tu nar dopadlivifhi dęllu pred Bógam. Morebiti bo leta misl per nekaterih en isgovor, s' katerim svoje hudu poshelenje sakrivajo, inu męnijo, de je perpushtenu tu bogastvu sheleti. Ali oni se golufajo; sakaj Bóg ja ne tęrja raitingo od tiga, kar nam ny isrozhil, on notzhe, de bi taisti, katerim zhafniga

niga blaga ny dodejlil, almoshno
dajali; ampak on otzhe, de bi
si ti bogati skus to dobrotlivo
lubeshu, katiro pruti tim vbogim
skashejo, ti vbogi pak skus po-
terpeshlivost, inu ponishanje s'
katerim oni ta potrebnii kruhk
per tih bogatih ishejo, nebes-
sa saflushili. Per vsimu timu
vender tudi samorejo ti vbogi
eno duhovno almoshno dati;
kar je timu blishnimu tu narpo-
trebnishti, inu Bogu nar perjetni-
shi; k'timu je njih stan bol per-
pravn kaker ta stan tih bogatih.
Ti navuki eniga bogatiga, kate-
ri, kaker se sdy, nima nizh pre-
stati, nebodo kaj obrajtani. On
more v'svojo moshno sezhi, inu
skus svojo darotlivost ti revshini,
inu nadlogi tiga vbogiga k'po-
mozhi priditi. Ali ta vbogi, ka-
tiri sam terpy, inu svojga brata
vezh skus svoje sadershanje, ka-
ker s'besledami k'poterpeshlivosti
opomina, katiri njemu pred o-
zhy

zhy postaví, kaj sa ene neisre-
zhene fhaze v' perhodnimu, inu
kaj sa ene obylne trofhte v'timu
prizheozhimu shivlenju vfi taiſti
dozhakati imajo, katiri sedaj jó-
kajo, inu pomankanje terpe, aku
le v'duhu te pokóre s'ponishnost-
jo, inu s' lubesnjo terpe. Leta
vbogi nar bol svojga brata pre-
visha, on njega gvishnu omezhy,
inu k' dobrimu perpeie.

XL.

Jest ſhe vezh rezhem: ta vbo-
gi, kaitri je vſmilen, vezh da,
kaker ta bogati, katiri bi bres
snotrajne lubesni, inu vſmilenja,
jest nevejn, kolku, dal. Ne ta-
ku, kaker de bi ta almoshna ti-
ga vbogiga to potrebo tiga blish-
niga bol pomajnfhala, kaker ta
almoshna tiga bogatiga; temuzh
kir tu, kar ta vbogi da, je
ſamu na ſebi veliku vezh vrednu,
kaker ta dar tiga bogatiga.,, Vezh-
,, krat ſe da almoshna ne is vſmi-
,, len-

„ lenja, pravi S. Gregor Papesh,
„ ne is lubęsni, ampak le samu sa tu,
„ kir se denar ima. Aku my nashe
„ blagu rasdejlimo, samu tu damo,
„ kar je svunaj nafs, aku smo pak
„ vsmileni, inu s' s'ousami nashik
„ bratzov tudi nashe sovse sklęnemo.
„ damo my to nar shlahtnejshi
„ rezh, katero imamo, namrezh na-
„ she serzę. Taku je tedaj tu usmi-
„ lenje, s' katerim my almoshno da-
„ mo, en vezhi dar, kaker ta al-
„ moshna sama na sebi, kir taisti,
„ kateri enu taku milostlivu serzę ima,
„ svojmu blishnimu vse podejly, kar
„ samore, inu vender sraven tiga
„ męni, de ny nizh dal. “ Tu vam
ja more sadofti biti, moji bratje!
de samorete, inu de ste dovshni
po vafhimu stanu almoshno dati,
inu de vafh fhaz se nikoli ne
smajnfha; kir naspruti te skryne
tih bogatih se isprasuijo. Per-
stopite vafhimu blishnimu na vse
vishe, katire so v' vafhi mozhi;
imejte vsmilenje s' njegovimi
nad-

nadlogami, flushite njemu, kar samorete, pervofhite njemu vfo pomozh, katiro famy dodejliti ne samórete, proffite Bogá, profsite te bogate sa tu, inu bodite sagvifhani, de vy vezh dafte, kaker pak en taki bogatiz, katiiri fizer svojo mofhno odpre, ne pak svoje ferze.

Prelubesnivi bratje! Nashe vupanje sa vafs bo terdnu: kir my vejmo, de, kaker fte vy tovarshi tiga terplenja, taku bote tudi tiga trofhta. (2. Lyft S. Pavla na Korynt, v' i. p. 7. v.)

12.5
NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000001446

